

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΚΟΡΗ

Τὴν ἔβλεπα· τῆς ἄπλονα τὰ χέρια νὰ τὴν πιάσω
Καὶ μῶφεγε σὰν τὸν ἀφρὸ στὰ δάχτυλα τοῦ ναύτη.

ΒΑΛΛΑΔΙΤΗΣ

I

Σὰν τὸ μενεξεδένιο τὸ σκοταδερὸ καπνὸ
Γλυστράς καὶ πᾶς
Ἀγαπημένη, ἀγαπημένη, ἀγαπημένη·
Κ' ἐνῶ τὶς ὄρες μὲ τὴ μνήμη σου περνῶ, κ' ἐνῶ
Ρωτῶ βαθειά μου ἂν μ' ἀγαπᾶς,
Τὶ λίγο ποὺ ἀπὸ σένα μένει!

Γιατὶ λοιπὸν σὰν τὸν καπνὸ γλυστράς, καὶ πᾶς καὶ πᾶς
Μέσα στ' ἄχνὸ
Τῆς μοναξιᾶς τὸ θάμπωμα καὶ τῆς εἰρήνης;
Κρεμέσαι ἀπ' τὸ κορμί μου, δένεσαι σφιχτά, χαλκάς...
Μὰ σὰν τὸν ἄπιαστο καπνὸ
Ξάφνου λιγοθυμᾶς καὶ σβύνεις...

II

Νὰ πιῶ ναρκωτικὰ τοιγάρω ἀνατολίτικα,
(Ἀγαπημένη, ἀγαπημένη, ἀγαπημένη,)
Σὰν τὸ γάλαξιο νὰ γεννιέται τ' ὄνειρο ὁ καπνὸς
Καὶ ν' ἀνεβαίνει...

Δὲ μοιάζεις μὲ καπνὸ καὶ σύ, κι ἀνάερη κι ἄπιαστη,
Συνηθισμένο πλάσμα κι ἀπομακρισμένο;
Γι' αὐτὸ ἀγαπῶ, στὴ μουσικὴ μου ἐρμιᾶ, καπνίζοντας,
Νὰ σ' ἀνασταίνω!

III

Μὲ τὰ τρεξίματα τοῦ νοῦ καὶ τὰ πλατιά πηδήματα
Καὶ μὲ τοῦ λογισμοῦ τὰ χίλια χέρια,
Τὴν ἄπιαστη νὰ πιάσω ἀναζητῶ
Κ' ἔτσι νὰ πῶ πῶς σὲ κρατῶ
Γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ μόνη μέσο στὰ χέρια, ἀκέρια!

Μά, ὦ, τὶ τρελλὸ κνηγητὸ κι ἀτέλειωτο κι ἀπόκοτο...
 Μιὰ χάνεσαι, μιὰ βρίσκεσαι μπροστὰ μου·
 Μέσ' ἀπὸ κάμαρες βουβές, κλειστές,
 Βαθίσκιωτα χρωματιστές,
 Καὶ πράσινες καὶ κόκκινες, τὸ πέρασμά μου.

Καὶ πάντα φάντασμα ἀπὸ φῶς κι ἀπὸ ἴσκιο πάντα φάντασμα
 Βαθειὰ παραξενεύεις μου τὰ μάτια,
 Τὰ μακρινάρια τοῦ σπιτιοῦ μετροῦς
 Καὶ στὸ λιθόστρωτο γλυστροῦς
 Κι ἀπάνω στοῦ μνημονικοῦ τὰ σκαλοπάτια...

Φεύγεις· καὶ τρέχω καὶ πηδῶ καὶ χύνομαι καὶ χάνομαι...
 Χρόνο καὶ τόπο νὰ σταθῶ δὲν ἔχω·
 Στὴ φαντασία βαθειὰ πάντα κρατῶ
 Τοῦ ἀρρώστου τὸ κνηγητὸ
 Καὶ φεύγεις, φεύγω, τρέχεις, τρέχω κι ὅλο τρέχω...

IV

Στὰ μουσικὰ μοτίβα μέσα
 Ζῆ κάποια κόρη, κάποια κόρη, κάποια κόρη·
 Μιὰ κάποια κόρη πριγκηπέσα
 Ζῆ μέσ' στὰ μουσικὰ μοτίβα μέσα.

Κι ὅσα παιδιά, πὸν ἢ χάρη, ἢ χάρη
 Σταλάζει ἀπάνω τους τοῦ ὄνειρου,
 Κι' ὅσα μακριὰ μισεύουνε πρὸς τὸ Φεγγάρι,
 Βασάλοι· ναι δικοὶ τῆς καὶ σκουτάροι.

Κ' ἐγώ, παιδόπουλο πὸν ἢ χάρη
 Κρεμιέται ἀπάνω μου τοῦ ὄνειρου,
 Μακριὰ δὲ μίσεψα, μακριὰ, πρὸς τὸ Φεγγάρι...
 Γιὰ τὴ δική τῆς μένω ἐδῶ τὰ χάρη!

Στὰ μουσικὰ μοτίβα μέσα
 Ζῆ κάποια κόρη, κάποια κόρη, κάποια κόρη,
 Μιὰ κάποια κόρη πριγκηπέσα.
 Πὸν ζῆ στὰ μουσικὰ μοτίβα μέσα.